<u>בבית המשפט העליון</u>

בש"פ 8548/15

לפני:	כבוד השופט ע' פוגלמן
העורר:	דמיטרי רובינסקי
	נ ג ד
המשיבה:	מדינת ישראל
	ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט ב' שגיא) במ"ת 49848-07-15 מיום 12.11.2015
תאריך הישיבה:	ד' בטבת התשע"ו (16.12.2015)
בשם העורר:	עו"ד ניר זנו; עו"ד זהבה קרן; עו"ד ברק זיו-אור
בשם המשיבה:	עו"ד תומר סגלוביץ'

<u>החלטה</u>

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט ב' שגיא) לעצור את העורר עד לתום ההליכים נגדו מבלי להידרש לתסקיר מעצר.

1. העורר נעצר יחד עם שניים אחרים, ישראל חיים ושירן דהרי (להלן גם: האחרים), עד תום ההליכים נגדו. נגד השלושה הוגשו כתבי אישום המייחסים להם, בין היתר, ניסיון רצח של אלי טביב (כתב האישום הוגש בנפרד נגד העורר ונגד האחרים). לאחר הגשת כתבי האישום התבקש מעצרם של השלושה והחלטת המעצר ניתנה בעניינם במשותף (כב' השופט ב' שגיא). כעולה מהחלטת בית המשפט המחוזי אשר סקרה את האמור בכתב האישום, השלושה קשרו קשר לרצוח את אלי טביב. במסגרת זאת ביצעו העורר וחיים סיור מקדים ביום 26.2.2015 שנועד לבחון את סביבת ביתו של טביב, וביום 28.2.2015 החליטו להוציא את תכניתם אל הפועל. לצורך כך הצטיידו בקטנוע, קסדות, כפפות ואקדח טעון בכדורים. ביום זה, בשעות הליל, הגיעו דהרי והעורר לסביבת ביתו של טביב כשהם רכובים על קטנוע. טביב, אשר הבחין בהם וחשד

כי הם עלולים לפגוע בו, הטה את גופו לכיוון מושב הנוסע שליד הנהג. דהרי ירד מן הקטנוע, התקרב לחלון רכבו של טביב וירה 5 כדורים לתוך הרכב. לאחר זאת שב דהרי לקטנוע ונמלט יחד עם העורר. בהמשך פגשו דהרי והעורר את חיים ושם הסירו השלושה מדבקות שהודבקו לקטנוע, שרפו והשמידו את המדבקות, הבגדים, הכפפות והקסדות ששימשו אותם.

2. בית המשפט המחוזי מצא כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית להרשעת השלושה במיוחס להם, ומצא כי קיימות בעניינם שתי עילות מעצר – מסוכנות וחשש לשיבוש. צוין כי מסוכנותם, הנלמדת מן המעשה המיוחס להם, היא בעלת עוצמה משמעותית, וזו גוברת נוכח עברם הפלילי. מסוכנות זו, בצירוף עברם הפלילי, הובילה את בית המשפט המחוזי למסקנה שלפיה לא ניתן לאיין את מסוכנותם על דרך שחרורם לחלופה. בנסיבות אלו, כך נקבע, התייתר הצורך לבחון חלופת מעצר קונקרטית ולהורות על עריכת תסקיר מעצר.

3. מכאן הערר שלפניי המכוון להחלטה להימנע מלשלוח את העורר לבחינת חלופת מעצר באמצעות תסקיר מעצר. לדברי בא כוח העורר, בית המשפט החיל דין שווה על העורר ועל האחרים, וזאת חרף השוני בנסיבותיהם האישיות, עברם הפלילי וחלקם הלכאורי בביצוע העבירה. בדיון שהתקיים לפניי התנגדה המשיבה לקבלת הערר תוך שצוין כי מקרה זה משקף התנהגות עבריינית חמורה. עוד הוטעם כי אין מחלוקת על כך שעברו של העורר אינו מכביד וכי אפשר שעברם של האחרים מכביד יותר, ברם גם בנסיבות אלו סבורה המשיבה כי נוכח חומרת העבירה חלופה אינה יכולה לאיין את מסוכנותו.

4. דין הערר להידחות. כידוע, גם לאחר שנמצא כי קיימת תשתית ראייתית להרשעת נאשם במיוחס לו עדיין מצווה בית המשפט לבחון אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה וקביעת תנאי שחרור שפגיעתם בחירותו של הנאשם פחותה (סעיף 21(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996). ברם, ישנם מקרים שבהם עשוי להתרשם בית המשפט כי חלופת מעצר לא תסכון, ובנסיבות אלו אין הוא מצווה להורות על קבלת תסקיר מעצר (ראו למשל בש"פ 6120/14 ברקאת נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (23.9.2014)). לטעמי במקרה זה לא הונחה עילה להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי שלא להידרש לעריכת תסקיר מעצר לשם בחינתה של חלופת מעצר. תחילה יאמר כי לא מצאתי טעם טוב להבחנה שביקש הסנגור לערוך בין חלקו של העורר לבין חלקם של האחרים בפרשה. כעולה מכתב האישום, העורר נטל חלק בסיור המקדים שנערך בסביבת ביתו של טביב; רכב על

הקטנוע יחד עם דהרי, שלו מיוחסת פעולת הירי; ופעל יחד עם האחרים להשמדת הראיות. בנסיבות אלו אין מדובר במי שמיוחסת לו מעורבות שולית בפרשה. לכך יש להוסיף כי אף שאין מחלוקת על כך שעברם הפלילי של האחרים מכביד מזה של העורר, גם לעורר אין זו הסתבכות ראשונה עם החוק וגם לחובתו עבר פלילי. בנסיבות אלו, ונוכח החומרה הרבה הנשקפת מן המעשים המיוחסים לעורר ולאחרים, לא מצאתי כי נפל פגם בהחלטת בית המשפט המחוזי.

אשר על כן הערר נדחה.

ניתנה היום, ד׳ בטבת התשע״ו (16.12.2015).

ש ו פ ט

_____
העותק כפוף לשינויי עריכה וניסוח. 15085480_M01.doc הי
מרכז מידע, טל׳ 077-2703333 ; אתר אינטרנט, www.court.gov.il